Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 692: Duyên Tụ Thì Sanh, Duyên Tán Liền Diệt
Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không
Thời gian: Tháng 05 năm 1995
Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore
Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 058)
Chuyển ngữ: Tịch Minh

◆

【Phải biết hết thảy các pháp, không gì chẳng phải do nhân duyên tụ hội, giả hiện hữu tướng. Duyên tụ thì sanh, duyên tán liền diệt.】

Hết thảy mọi hiện tượng, tồn tại được bao lâu, chính là cái duyên đó bấy lâu; duyên tụ thì hiện tướng, duyên tán thì tướng diệt. Nếu là người thông minh, nhìn thấu rõ ràng chân tướng sự thật này rồi, thì sẽ biết vốn dĩ không sanh không diệt, lấy đâu ra sanh diệt? Chẳng qua chỉ là duyên tụ mà thôi, duyên tán mà thôi, chứ không hề có sanh diệt. Ngay lúc duyên tụ, duyên chẳng có sanh diệt; ngay khi duyên tán, duyên cũng không hề sanh diệt, vậy lấy đâu ra sanh diệt?

Thí dụ như quyển kinh quý vị đang cầm trên tay, cầm trên tay thì đây là một cuốn sách. Làm sao nó trở thành một cuốn sách? Bên trong có mấy mươi tờ giấy đóng lại với nhau. Đóng lại với nhau chính là "tụ", thì đây là một cuốn sách; nếu tháo rời ra, thì nó là từng tờ giấy một, cuốn sách này không còn nữa. Khi đóng lại với nhau, giấy không tăng thêm; khi tháo rời ra, giấy không giảm đi; những tờ giấy này không hề sanh diệt, nhưng cuốn sách lại có sanh có diệt; đóng lại thì sách sanh ra, tháo rời ra thì sách diệt đi.

Người thông minh hiểu được, làm gì có sách? Không có sách, chỉ là một đống giấy mà thôi. Một đống giấy, xếp chồng lên nhau, không sanh; tản mát ra, không diệt. Hết thảy mọi pháp cũng đều là đạo lý này, chỉ là duyên tụ duyên tán mà thôi. Hãy hướng về điều này mà suy ngẫm nhiều hơn.

Thọ mạng thân thể chúng ta dài hay ngắn, cũng là duyên tụ duyên tán, không hề có sanh tử, sanh tử là giả. Quý vị nhìn lầm rồi, nhìn sai rồi, quý vị đã chấp trước vào cái tướng của cuốn sách; nếu không chấp trước vào tướng cuốn sách, thì sách chẳng có sanh diệt. Nếu quý vị không chấp trước vào thân tướng, thì thân thể không có sanh tử, thế giới cũng không có thành - trụ - hoại - không, tất cả đều chỉ là duyên tụ duyên tán mà thôi.

【Ngay lúc đang tụ hội, lại khởi lên biến hóa, vô thường vô định.】

Ngay lúc duyên đang tụ hội, bên trong nó có sự biến hóa. Giống như thân thể này của chúng ta, từ sáng đến tối cứ khởi vọng tưởng vẩn vơ (hồ tư loạn tưởng), chính vì khởi vọng tưởng vẩn vơ nên sinh lý, thân thể của quý vị liền khởi sự biến hóa. Sự biến hóa của thân thể, ngày nay chúng ta gọi là sự trao đổi chất của tế bào, nguyên nhân là do đâu? Là do ý niệm của quý vị, chân tướng sự việc chính là như vậy. Ý niệm của quý vị thanh tịnh, thì sự trao đổi chất sẽ ngày càng tốt hơn; nếu tâm trí quý vị rất rối loạn, vọng tưởng rất nhiều, tham - sân - si rất nặng, thì sự trao đổi chất bên trong tế bào sẽ biến đổi ngày càng tồi tệ, thân thể quý vị liền trở nên suy yếu đi, đạo lý là như thế. Thế nên mới nói là vô thường vô định.